

§ 29.

1. Landvæsensnævnet kan, naar nogen af Parterne begærer det, bevilge Udsættelse til for Domstolene at føre Vidner til Oplysning i Sagen, ligesom Nævnet i Sager, som behandles efter Begæring af en offentlig Myndighed, kan forlange Vidneførsel foretaget ved Domstolene.

2. Vidneførsel til Brug for en Landvæsenskommission eller Overlandvæsenskommission kan foregaa for Kommissionen selv. Reglerne i Lov om Rettens Pleje finder herved tilsvarende Anvendelse.

§ 30.

Udfordres til Sagens Oplysning Optagelse af Kort, Opmaalinger, Nivellementer, Overslag eller deslige, og ingen af Parterne er villige til at drage Omsorg derfor, kan Retten bestemme, hvem af Parterne det paahviler at tilvejebringe de manglende Oplysninger, samt om Retten vil fremskaffe disse Oplysninger for vedkommende Parts Regning eller paalægge ham selv at fremskaffe disse Oplysninger med Tilkendegivelse af, at Undladelse af at efterkomme Opfordringen vil kunne medføre, at Retten enten hæver Sagen eller undlader at tage Hensyn til hans Paastand.

§ 31.

1. Udover de Tilfælde, hvor Landvæsensretten i Henhold til særlig Lovbestemmelse skal benytte sagkyndig Medhjælp, bliver der at tilkalde en sagkyndig, naar Rekvirenten forlanger det, eller det ønskes af Landvæsensretten. Den sagkyndige har efter Landvæsensrettens Anmodning at udtale sig mundtligt eller skriftligt om de Spørgsmaal, hvorom hans Erklæring ønskes. Han skal endvidere deltage i Behandlingen af Sagen, men ikke i dennes Afgørelse. Hans Redegørelse skal henlægges til Sagens Akter.

2. Landvæsensretten kan desuden afæske andre sagkyndige Erklæringer eller eventuelt tilkalde dem.

3. Paa Omraader, hvor der af et Ministerium er udarbejdet Lister over sagkyndige, skal disse benyttes.

VI. Kendelse.

§ 32.

1. Naar Sagen anses tilstrækkeligt forhandlet, optager Retten den til Paakendelse. Dersom Retten imidlertid, efter at Sagen er optaget, finder Grund til at søge yderligere Oplysninger tilvejebragt, kan den foretage Sagen paany, hvilket ogsaa skal ske, hvis der ved Sagens Paaklage og Behandling er formelle Mangler, som ved en fornyet Behandling kan afhjælpes.

2. Kendelsen kan gaa ud paa at afvise eller hæve Sagen eller paakende Sagen i Realiteten.

§ 33.

1. Landvæsensretternes Raadslagninger er hemmelige.

2. Det beror paa Retten, om den finder at kunne afsige sin Kendelse, endnu medens den er samlet eller først senere. Dog skal Kendelsen i alle Tilfælde afsiges snarest muligt efter Sagens Optagelse.

3. Kendelsen, der skal indføres i Protokollen, skal indeholde en Fremstilling af Sagen og de Grunde, der har ledet til Udfaldet.